

عنوان مقاله:

تأثیر شاخصه های محیطی بر ارتقای سلامت در فضاهای درمانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

هانیه شخص سلیم - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

امروزه معماری فضاهای درمانی از عملکردگرایی صرف به ایجاد محیطی شفابخش در حال تغییر است. محیط شفابخش در مراکز درمانی به معنی ایجاد فضایی است که تغییرات مثبتی بر روند درمان داشته باشد. با توجه به این که انعطاف پذیری، کارآمدی و زیبایی از محورهای اصلی طراحی دنیای امروز محسوب می شود، بر مبنای آن ها تصمیمات طراحی گرفته شده و معماری محیطی وارد فرآیند طراحی این فضاها می گردد. از آن جا که معماری شفابخش می تواند تأثیرات شگرفی بر روند درمان و بهبود بیماران داشته باشد با بهره گیری از شاخصه های شفابخشی در روند طراحی می توان به اهداف منتج از معماری محیطی یا همان ارتقاء سلامت دست یافت. در واقع ارتقاء سلامت علم و هنر کمک به مردم برای تغییر شیوه ی زندگی شان برای داشتن یک وضعیت سلامت پایدار است. در این پژوهش با معرفی سلامت و ابعاد آن راهکارهای ارتقاء سلامت ارائه شده و به روش توصیفی تحلیلی به برشماری ویژگی های محیط های شفابخش و شرحی بر هر کدام و راه کارهای توصیه شده بر هر یک از این ویژگی ها پرداخته می شود. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که ویژگی های معماری محیطی سبب کاهش استرس، خشم، افزایش رضایت کارکنان، کاهش بستری های مکرر، کاهش درد و صرفه جویی اقتصادی در فضاهای درمانی می شود و این نتایج می تواند برای طراحان در زمینه طراحی فضاهای درمانی مثرتر واقع شود.

کلمات کلیدی:

ارتقای سلامت، معماری محیطی، محیط شفابخش، فضای درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/607547>

